

„Stajerc“ izbaja vsaki
petek, datiran s dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
stro-Ogrsko: za celo
leto 3 krome, za pol in
četrt leta razmerno;
za Nemčijo stane za
celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron;
za drugo inozemstvo se
računi naročnina z ozi-
rom na visokost poš-
tine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
številke se prodajajo po
6 vin.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
sloje števil. 3.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastoj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 64, za
1/2 strani K 32, za 1/4
strani K 16, za 1/8
strani K 8, za 1/16
strani K 4, za 1/32
strani K 2, za 1/64
strani K 1 — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primeroma zniža.

Štev. 10.

V Ptujju v nedeljo dne 10. marca 1907.

VIII. letnik.

Somišljeniki!

V nedeljo, 10. marca 1907 točno ob 4.
uri popoldne v kazini v Mariboru

shod naše stranke.

Dnevni red:

1. Kakšno nalogo ima napredno gibanje?
2. Razno.

Shod je namenjen za mesto Maribor, za
okraj Maribor desno obrežje in za okraj Mari-
bor levo obrežje.

Pristop imajo le povabljeni. Kdor bi bil
rad navzoč in je naš somišljenik, naj nam to
pred shodom naznani.

Shod je velikega pomena. Treba torej, da
se ga vsakdo, ki je povabljen, tudi udeleži.

Strankarsko vodstvo.

V vroči borbi...

Brez boja ni zmage!

Volilni boj se je vnel torej na celi črti.
Listi so vsi polni volilnih člankov, po deželi se
prirejajo shodi, pridige in misijoni, — vsakdo
govori o volitvah... Ali nekaj je, kar mora pa-
metni človek iz vsega tega vročega boja takoj
izprevideti. Gotova resnica je, da se napadajo
prvaški klerikalci in prvaški liberalci prav su-
rovo, prav „po prvaško“. Gotova resnica, da si
pljujejo v obraz in da se psujejo, kakor znajo
to le hribovski fantalini, kadar jim žganje mož-
ganega razgreje. Prepričani smo, da bi klerikalni
farizeji celjakega Spindlerja že davno zastrupili,
ko bi se kazni ne bali. In ravno tako prepri-
čani smo, da bi Spindlerjevi pristaši klerikalce
na žlici vroče vode porzili, ko bi to šlo. Ali
čudež je to, da se najdejo ti hudi
nasprotniki v trenutku, ko se gre
proti naši stranki. Postopači v tržaškem
starem mestu se stepejo vsak hip, ali v tre-
nutku, ko pride stražnik, so postopači že prija-
telji in lažejo eden za drugega...

V naših krajih je bil „Stajerc“ pač edini
stražnik. Mi naprednjaki smo stali na straži,
kadar so hoteli prvaški advokati ljudstvu z le-
pimi besedami kožo čez ušesa potegniti! Mi
naprednjaki smo stražili, kadar so hoteli napra-
viti mlečozobi kaplani iz božje hiše smrdljivo
kožo umazane politike! Mi naprednjaki smo iz-
trgali farizejem larfo raz lice, smo jih pokazali
v njih nagoti, smo odpirali ljudstvu oči in
smo želi zato skupno sovražstvo vseh teh fari-
zejev. In zdaj se družijo naša nasprotni-
ki v hipu, ko nastopimo mi! Ali naj
navedemo dokaze? Prvaški klerikalci in libe-
ralci psujejo z enakimi izrazi nemško šolo.
Klerikalci in liberalci so peljali boj proti ptujski
šparksji, — edini so se, edini, kadar se
gre zatajiti prvaškega tata ali sleparja, edini,
kadar je treba pokriti prvaškega lopova s plaš-
čem „lubeznini“, edini kadar treba obdržati ljud-
stvo v neumnosti!

V tem znamenju se bije letošnja državno-
borska volilna borba. Babilonski stolp je po-

stala prvaška politika, ali kadar se gre proti
naši misli skupnega dela z Nemci, takrat so si
gospodje v hipu — bratci.

Grè se jim pač le za osebnimi dobiček. Kadar
ne tečejo kmetski denarji bogato v njih žepe,
takrat kričijo: vera je v nevarnosti! Kadar
hoče ljudstvo košček pravice, takrat tulijo: „Mi
smo Slovenci!“ in „Lepa naša domovina“...

Lepa, krasna naša štajersko-koroška domo-
vina! Ali še lepša, še krasnejša bi bi bila brez
sovraštva, brez narodnostne gonje! In zato sto-
pamo danes kot svaritelji pred tebe, katero
ljubiti nas ti kot božji namestnik učiš! Ne do-
voli, da bi širili najnevarnejše sovražstvo tisti,
ki bi imeli pridigovati ljubezen! Ne dopusti,
da vlivajo tvoji katehetje strup v duše ne-
dolžne dece! „In hoc signo vincas“, —
v tem znamenju zmagaš, — namreč v
znamenju bratstva in ljubezni!

Tako stopamo mi naprednjaki v vročo vo-
lilno borbo. Obsodite nas, ako smo obsodbe
vredni! Vemo, da bode te pljuvali na nas, ali —
iz ljudstva smo zrasli, med ljudstvom živimo in
za ljudstvo delamo! „In hoc signo vincas“, —
v tem znamenju hočemo zmagati!

* * *

Kdo je volilec? Vsak avstrijski državljani,
ki je bil rojen pred 19. svečanom l. 1883, ki
ni kaznovan zaradi zločina in vsled tega izklju-
čen ter ki je bival v občini vsaj od 19. sve-
čana l. 1906.

Kako se voli? Vsak volilec mora o se b n o
svoj glas oddati. S pooblastilom se ne voli.
Vsaka občina voli zase. Razpis volitev se mora
v vsaki občini s plakati naznaniti.

Kdaj in kako se reklamira? Župan vsake
občine sestavi „volilni imenik“ ali „volilno listo“,
v kateri so vsi volilci dotične občine vpisani.
Ta „volilni imenik“ je razložen 14 dni v vsaki
občini. Vsak volilec naj gre pogledati, je-li je
tudi zapisan. Ako ne, potem reklamira, to se
pravi, zahteva vpisane. Reklamira lahko ust-
meno v občinskem uradu na zapisnik, ali pa
pismeno. Reklamaciji se priloži delavsko ali po-
selsko knjižico ali krstni odnosno domovinski
list. Koleka (štempel) ni treba na reklamacijo.

Kaj je volilna komisija? Volilna komisija
obsega 5 članov za občine pod 1000 prebival-
cev. 2 člana komisije imenuje občinski odbor,
eden je komisar, ki imenuje še 2 člana iz sre-
dine volilcev. Treba se pobrigati, da pride tudi
naša stranka do zastopstva.

Naprednjaki, na delo!

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. 1. marca so prišli
3 predlogi v volilnih zadevah na dnevni red.
Posl. Robič je govoril najprvo o svojem predlo-
gu, po katerem naj bi se spremenila pravica za
deželni zbor; predlog zahteva, da ima volilno
pravico vsak 24 letni državljani, ki biva že
1 leto v občini (kakor v državni zbor). Ta pred-
log se je izročil odseku, obstoječem iz 15. čla-
nov — Kmetaki poslanec Rokitsansky je ute-
me-

ljeval potem svoj predlog glede volilne dol-
žnosti. Tudi ta predlog se je izročil odseku. —
Potem je govoril socialist Resel o predlogu,
po katerem naj bi se volilna pravica v toliko
spremenila, da se odstrani mandate veleposest-
nikov. Tudi ta predlog se je izročil odseku. —
Dr. Jurtela je predlagal, naj se vrše seje le po-
poldne. Posl. Brandl je stavil vprašanje na na-
mestnika glede spremembe počitniškega reda in
šolskega začetka. Pravi da so današnje razmere
glede počitnic naravnost neznosne. Počitnice od
15. julija do 15. septembra so primerne itd. —
Posl. Brandl je nadalje predlagal, naj se zago-
tovi požarnim brambam gotove približke, n.
pr. prostost poštnine itd. — Seja 2. marca:
Posl. Robič in dr. Schacherl sta zahtevala, da
se uvrsti ljudske šole 3. krajnega razreda v 2.
razred, kar bi bilo učiteljem v korist. Predlog,
se je izročil odseku. — Nadalje se je izročilo
posebnemu odseku predlog posl. Schweigerja
glede ureditve zimске vinarške šole in po-
dučnega vinograda za okraja Eibiswald in Arnfels.
— Pols. Rokitsansky je utemeljeval svoj pred-
log glede ureditve podučnega trsnega nasada v
okraju Arnfels. Govornik se je oziral zlasti na
grozno izseljevanje štajerskih kmetov in je za-
hteval gospodarsko pomoč. Predlog se je od-
stopil odseku. — Nadalje je vtmeleval posl.
Rokitsansky svoj predlog glede ureditve post-
stave za varstvo planin. Povdarjal je, da se na-
kupuje na Štajerskem kmetska posestva v
lovske namene. Več kot 80% kmetskih po-
sestev v Zg. Štajerski se je spremenilo v zad-
njih letih v lovišča. L. 1904 se je prodalo 2.311
hektarjev ljudem, ki niso kmetje. To je nevarno
za obstoj zdrave kmetije in zato je priporočal,
naj se odstopi njegov predlog odseku. Sprejeto!
— Isti dan so predložili tudi klerikalci predlog,
po katerem naj bi se volilni red za dež. zbor
spremenil. Posl. Stiger pa je podal velevažni
predlog, naj se vpelje na Štajerskem nasade
tobaka. O temu predlogu govorimo še pozneje.
Seja 4. marca: Posl. Stieg je predlagal podporo
posestnikov v Ščavnici in Deutsch Landsbergu,
ki so trpeli vsled toče; predlog se je izročil
odseku. Potem je zbornica odklonila predlog
dr. Jurtela, naj bi se vršile seje le popoldne.
— Seja 5. marca: Poslan. Rokitsansky je pre-
dlagal, naj se uresniči postavo, ki obvaruje polje-
delsko kulturo pred neopravičenim gospodar-
stvom. Predlog se je zopet odseku izročil.
Istotako slični predlog poslanca Hagenhoferja.
Potem je nastopil prvaški poslanec dr. Janko-
vič. Da bi takoj dokazal, kakšni bajaci so pr-
vaški poslanci, pričel je svoj govor slovensko.
Vsak pametni človek mora razumeti, da se ne
more v 5 jezikih razpravljati. Ali prvaki
hočejo vedno le pokazati, da so hujšaki.
Seja 6. marca: Predlog posl. Stiega glede
podpore občanarjev v Boču; predlog se je iz-
ročil odseku. Potem je prišel klerikalni predlog
za spremembo volilne pravice na razpravo.
Prišlo je do hudih prašk med socialisti in kle-
rikalci. Predlog se je izročil odseku.

Cesar je potrdil sklep koroškega deželnega
zbora gledé nadaljnjega dviganja deželnih naklad.
S tem stopi 15. sušca tudi postava o privatnem
vinu v veljavo.

Obstrukcija so pričeli slovenski prvak v tržaškem deželnem zboru. Pritožujejo se, da je preosnova volilne pravice, katero razpravlja zdaj deželni zbor, za Slovence krivična. Prišlo je že do burnih prizorov.

Dopisi.

Celibat. (Šoštanjski okraj.) Ko sem v Štajercu v št. 9 o nekem župniku v Aspahu na Tirolskem po pripovedovanju kaplana Kirchsteigerja bral, da je s svojo kuharico imel več otrok, ki so sedaj vsi visoko učeni gospodje, kakor je to pri luteranskih pastirjih (duhovnikih) sploh navadno; in da je isti oče-župnik bil v občini jako spoštovan in priljubljen in to še celo v tako imenovani „sveti tirolski deželi“! mi pride na misel nekdanji župnik v fari sv. Mihela pri Šoštanju, z imenom Pogelšek, ki je imel tudi več otrok se svojo kuharico, a se tega nikoli ni sramoval in nikdar ni zakrival, ampak otroci so z očetom pri mizi jedli, in dal jih je vse študirati, ki so sedaj c. kr. državni služabniki. In tako djanje je bilo odkrito, pošteno, kristjansko, ne pa „farizejska nedolžnost“!! — Razun takih tožb bil je župnik Pogelšek enkrat naznanjen, da je na neki praznik hlapčevsko delo opravljal. To je sicer storil, pa v veliki sili (hlapec mu je zbolel, ter župnik sam na Rešnega telesa dan zgodaj travo kosil, da mu ni živina od gladu poginila.) Nato je tedanji škof Stepišneg celo zadevo okrajnemu glavarstvu v Celje izročil, katero je po orožnikih od župnika vse cerkvene ključke zahtevalo. A Pogelšek je celo mirno ubogal in rekel: „Kakor mi ključke vzamete, tako mi jih bote radi nazaj prinesli!“ in tako se je tudi zgodilo, četudi si tega takrat nikdo ni mislil, in so se mu le posmehovali. Župnik se je namreč k papežu v Rim pritožil in ta je med drugim odgovoril: „Seveda ni redno in lepo in tembolj žalostno za duhovnika, da je na praznik težko delo opravljal, vendar pa ga radi tega še nikakor ne zasluži, odstavljen biti in faro zgubiti!“ itd. In tako so mu res ključke spet radi nazaj izročili. Razumi se, da taka rimska rešitev za škofijstvo in glavarstvo ni bila častna in prijetna. Glavna stvar te preteklosti pa je ta-le: Čeravno je bil ta župnik tudi kot „oče mnogih otrok“ hudo zatožen, se Rim na vse to najmanj ne zmenil, in je še župnikovo pritožbo zoper vse pričakovanje kaj ugodno bil rešil, ker je vedel, da Pogelšek svoje otroke ne skriva, ne zamolči, še manj pa „zavrže“! marveč lepo za nje skrbi. Iz tega pa sledi, da celo sam sveti oče papež v Rimu in njegovi kardinali take očitno pravične in dobre srca duhovne očetje nikakor ne sovražijo, ter bi zavoljo premognih, neprestanih tožb „skrivnega spolnega hudodelstva“ raji danes kot jutri strašansko krivično celibat (duhovsko samstvo) odpravili, ko bi se zato le odločiti mogli, a ovira jih, ker vedo, da ima sedaj že po razvaji mnogo duhovnov raji svoje kuharice in druge!! za ljubo, nego očitno zakonske žene po naravni, božji in cerkveni postavi. Kristus sam je samstvo sicer „priporočal“, a nikdar ni zakona apostolom prepovedal, kajti to bi ja bilo zoper božjo zapoved v paradiži, ki pravi: pomnožite se! kakor Mojzes prvi v svetih bukvah stare zaveze piše. Kateri duhoven bi sam rad hotel samec ostati, pa tudi tako živeti! tega bi ja nikdo v zakon ne silil, kakor se noben uradnik k temu ne tira. Vsaj so duhovniki ednajst sto let po Kristusu večinoma oženjeni bili, le papež Gregor VII., Veliki imenovan, a bolje „Prevzatni“! ki je hotel vsem kraljem in cesarjem ukazovati, je duhovski zakon s vso strogostjo prepovedal, celibat upeljal, s tem pa je cerkvi namesto koristil, nasprotno le hudi udarec prizadajal!! Zategadelj se je z duhovniki in posvetno oblastjo in strašansko prepire in vojske zapletel, bil je v pregnanstvo vržen ter v ječi umrl!!!

Senovo pri Rajhenburgu. Pod tem naslovom pred kratkem izišli dopis v Vašem cenj. listu „Štajercu“ je našega župnika Cerjaka zelo razveselil, ter je začel obsojati moža, kateri je to v „Št.“ priobčil. Siromak pa ni zadel na pravega, ter ga moremo le občudovati, ako misli, da smo kmetje tako neumni, da ne bi smeli in znali v listu, kateri stoji in boju za prosto ljudstvo, se tudi sami oglašati. Tihno na ušesa po-

vemo za danes samo našemu župniku, da ta današnji in predzadnji dopis iz Senovega je pisal prosti kmet, kar tudi uredništvo lahko vedno potrdi. (Potrjujemo to resnico! Uredn.) Zakaj se naš župnik tako peha in sili za stvari, ki ne spadajo v hišo božjo, to se marsikateri vpraša. Poglejmo pa danes le nekoliko v preteklost namreč na pastirje naših duš, ki so pred Cerjakom zvesto pasli revne ovčice. Umrli čopnik gospod Walter naj nam pride pred oči in takoj najdemo velikansko razliko. On je bil duhovnik, ki se ga je moralo ljubiti in spoštovati. Jeze ni poznal, ne sovraštva, tožbe, obrekovanja, hujškarije tudi ne; v volitve se ni mešal in v slogi živeli smo veselo z rajnikom vasi! Povem samo en slučaj: Ko je še rajnik Walter vodil takaj službo, prišel sem nekoč ves otrujen iz nekega sejma mimo Unschuldove gostilne. Čuli so se iz gostilne neki čvrsti možki glasovi, na kar sem tudi jaz stopil notri, da bi se z kakim „četrtnikom“ skrepčal. Ko stopim čez vrata, opazim g. župnika W. med svojimi domačimi prijatelji sedeti pri mizi za pečko. Skoro prestrašen, hotel sem že k drugi mizi se vsediti, na kar me je sam gospod župnik povabil, da sem sedel k njegovi mizi. Bil je torej povsem prijatelj ljudstva, a brigala ga ni nobena politična stvar. Glejmo pa našega sedaj-nega župnika? Volitev, cajtenge, fehtanje, tožbe, to vse mu da poglavic. O Bog, o Bog, zakaj si nas zapustil. O priliki še več.

Kmet iz fare.

Iz Leskovca. V naših mrzlih časih smo bili dolgo zaspali in sedaj ko je pripihal topel veter, se spet začnemo gibati ter hočemo tebi dragi „Štajerc“ naš položaj naznaniti: Kako si naš „vrl“ g. župnik Kralj zna dobro pomagati kadar mu gre tesno pri njegovem žepu brez dna. Bile so mu namreč derve zmanjkale, ker je dal lanko leto vse iz cerkvene hoste zvoziti, katere je bil dal nasekati, k sv. Barbari, da se je ž njimi ogrevala njegova lepa kuharica Mica; in hitro po novem letu si je izmislil, da bi se pri spovednih listkih kak „kšeft“ naredil. Oznani takoj, da pridejo najprej možje, potem žene in njim naroči da vsak more precejšnjo svoto darovati za — potrebe. In katerega je videl, da je malo daroval, ga je z jezimi očmi poškilil. In za nekaj časa se je naznanilo da se bojo fantom in dekletam tudi listki delili in seveda, mladim „jungfercam“ pa je moral „nežni“ mežnarček listke deliti, kjer njim je bolj veselje delat kakor že seri župnik, čeravno je bil doma in kaj je „nežni“ od deklet nabral se je Kraljič hitro za to svotico potrudil. Gostije mu tudi pridejo na veselje; najprej si je že pri vsakem zapisovanju takoj računil 3 K 50 v in potem pri poroki pa tako visoko svoto, da jo je nekateri komaj zmogel. Kerste si računil 1 K. od nezakonskih pa še poverh 4 K kazni pobira, ker zakrament sv. kersta se more brezplačno deliti. Pogrebe si tudi računil do 80 kron včasih še višje. Kje je pravica? Tudi veselje je bilo po poroki tako znana gostija, ko je bil Kralj vabljn k Katici Jozlin. Gostija se je vršila v gostilni „Petrovič“ Vdeležilo se jih je lepo število, župnik moral je iti na kolone k nekdanjim Reicherm k sv. Barbari, pač pa je namesto sebe poslal svojega knjigovodja Jozef, nekdanji ravnatelj „konsumnega društva“ ki je tako lepo pomagal župniku konzum v bogati stan spravit, potem se je tudi gostije vdeležil mežnar in farške dve deviške (!) kuharce Resika in Barčka. Pa mežnar in Joško sta se ga bila pri Jižeku tako nalizala, da sta drugi celi dan smrčala v Strachilllohem magacinu. Tako nam je tudi naš Kralj dne 17. februarja iz prižnice lagal kak je že njegova navada da bo pri sv. Vida misijon in mora taj in da tudi popoldan blagoslova ne bo pa kaj če biti hitro popoldan odkuri proti sv. Barbari k lepi kuharici Mici in ostane tam čez noč ker je to že zmirom njegova navada. Drugi dan si naroči voznika in si pripelje seboj lepo Mico v Leskovec, da se za misijon pripravljata in Joška počastita. Naš Kraljič si je postavil v Brezovci tudi en gradič za svojo taščo Malčko, za ta gradič si je moral od tukajšne cerkvene hoste hraste in cerkvene kamenite (Thürstoke) za starbo voziti. Cerkevna oblast kaj porečeš k temu? Tukajšni farovski hlevi pa se rušijo in izgledajo tak zanemarjeno kot da bi že ne bilo dvajset let tam nobeniga

gospodarja. Milostljivi knezoškof so nam oli leta nam tako priljubljenega g. kaplana, katerega za pt nam tako lepo otroke redno podučevali, g. Mih redno opravljal in sedaj se župnik mal g. Mij vdelež k verouku učencev. Opozorim na svoji smi krajni šolski svet da svojo dolžnost u uja iz sv. Pride tudi kerat, silna spoved in župn da tudi skoraj večinoma pri sv. Barbari. Kaj i val sem cerkvena oblast k temu? Smo se že moč ptujskem selili, da pride Kralj k sv. Barbari za župn da njimi za kar je bil hitro po smrti Murkoviča p enico sen vložil in Barbarčani pa že poznajo tega s rjal v drž in so hitro prošnjo vložili, da vsakega d Rajč je rajši samo Kraljiča ne, kateri je pač p ha ne slv dobro znan. — Dragi Leskovčani! kateri vanju“ ra pustite tako odrarti postavite se odločno avili duho takšnema oderuštvi, ker duhovniki so tel takrat plačeni od davkarije, oziroma naše dače. shodu ti pa bomo dali od zad! „brč“ kaj išče tuka enico, til posla in zmirom sem zahaja konsumovih onco, til kov v farovž oglodat. Mežnar pa bo, če javljen. bolj pridno zvonil, prišel na Cafutove ali vse Toliko za sedaj. Asservo pro recordatio!

Št. Vid niže Ptuj. Misionarji so kaj netaški sl hali po tebi, ljubi „Štajerc“. Večina pri variše! bila sama politika; rekli so kutarji, an in nje tebe bere, ta ne dobi odveze. V spoveda ed kmete tega vendar niso upali izpolniti, (Priporo osura tu nam tudi, naj se mesto „Štajerca“ raje l na. Tudi logi. Ali jeve knjige naročimo, ki košajo samo l anketa, Ali gospodje so pozabili, da nam Moha m pa jaz družba v 5 letih ne prinese toliko nove ore more koristnega kakor „Štajerc“ v par številka ora kme sionarji so nas tudi opozarjali, da moram age, — volitvah oddajati svoje glasove le za fajmo ki in n kandidate. Ali tega pač ne storimo, zla m se se Haložani ne. Kar se pa tiče odpuščanja m se tu bi moral župnik to v imenu misionarjev netje so kajti misionarji in župnik so se farman ali moj dosti zamerili. Ali ste, g. župnik, že pridn shode n prvi nedelji misiona in besedo „hvaljen resnično Jezus“ pozabili. Spomnili vas bodemo na v ju, s ka Pobiljan Ha dnjaki“

Od sv. Lovrenca v Slov. Gor. Prelj iz „Štajerc“, ne zameri, da te nadlegujem pisom. Ali greh bi bilo, ako bi ti ne po vaki ne kako žalostno smo pokopavali lovrenški nnu, ker fašenka. Zbrali smo se fantje in dekla nnega in Kovačeci v Mosteh in plesali, kakor je perstavi, že navada. Pa sreča nam ni bila mila, dajalec i okoli 8. ure so nam se deklete steple. ovrencu so se zaradi nekega fanta in čudno je išla poz da so bile „Marijine hčerke“ najhujše. nja in n da so sestre Marija in Neža Ljubša ter Jo ti. Zah Fijačko. Pokalo je prav pošteno. Potem raviti Ja Fijačkin oče prišel klfutati... Hm, in štenjak so čudni plodovi „vzgoje“ v Marijinih dr erikalni

Iz Slivnice: V 4. številki smo objavili Opozova iz Slivnice, ki je naše črnuhe prav hudo, radli kl iz Zato so izlili svoj žolc v 6. šte. „Flb ki nabi in napadli posestnika Joh. Lešnika. Bod prižo, n bito, da ta mož ni pisal dotičnega dopisa. Narodni Lešnik plača vsakemu 100 K, kdor mu do indlerja da je pisec dotičnega članka. Sicer pa z lump z slivnički Tonče in njegov prijateljček Sepa ne vst anu po tolažita. Njunih psokv se nobena mač eta v r straži in prišli bodemo že z vse drugim te. divom na dan. Kajti dovolj je v Slivnici ako neg ki niso prvaški podrepniki in ki hočejo ako nep strabn za napredek delati. Na svidenje!

Žamanjec.* Ker so mene podpisane prilgelca“ večkrat brez vzroka liberalno-klerikalni pri njeo listi napadali ter mi hoteli škodovati na z izajo, n premoženju, poštenju in časti, — sem v ti že r iz miroljubja molčal in se nisem obranil sem v o mrčesju. Ali zdaj me je zopet narodni očiló ne ljivec v Celju (št. 6.) napadel in mi vvaški k shod pri sv. Lovrencu na Dravskem pol vskrajni. Štefanovo l. 1901. Z lepimi stvarmi se ako neg ti gospodje. Ali postrdi jim hočem enu fufanje p ti gospodje. Jaz kot kmet v Žamanjcih a naši p že v moji mladosti prizadeval, pomagati p apredni o skemu stanu, ga buditi in delovati za s dnjih o naše blagostanje. Občinarji so mi vsled z za u tudi zapuali in me že v mojem ledicnem 700 K, dvakrat za župana volili. Ravno tako se rjanje š vsakokrat voljen za volilnega moža bodi o po obone p ankska o

* Objavljamo radovoljno ta veleznanimiv spis naša jateljja Wissenjaka, kajti ta spis je kos zgodovine naše o v kateri zastopa g. W. častno mesto. — Opomba uredn